

NUMARUL 10 BANI

ABONAMENTELE
 Incep la 1 și 15 ale fiecărui luni și se plăteesc
 tot d'na-una înainte
 In București la Casa Administrației
 In județe și străinătate prin mandate poștale
 Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
 Șase luni . . . 15 „ „ „ 25 „
 Trei luni . . . 8 „ „ „ 13 „
 Un număr în străinătate 30 bani

MANUSCRISUL NU SE INAPOIAZĂ

EPOCA

NUMARUL 10 BANI

ANUNCIURILE
 In București și județe se primesc numai la
 Administrație
 In străinătate, direct la administrație și la
 toate oficiile de publicitate
 Anunțuri la pag. IV 0,30 b. lini
 „ „ „ III 2.— lei „
 „ „ „ II 3.— „ „
 Inserțiile și reclamele 3 lei rindul
 Un număr vechi 30 bani

„O asemenea judecată (a Mitropolitului Ghenadie) a trebuit să provoace re-sens general, indignațiune generală, și în Ungaria nu vei afla om cu mintea la loc, care să aprobe aducerea și ezecutarea acelei judecați“.

Telegraful Rcmîn, organul Mitropolitului Miron Romanu din Sibiu.

„Pentru mine, I. P. S. S. Mitropolitul Ghenadie este tot Primatul României“.
 Mitropolitul Iosif Gheorghian.

„O așa tăgadă de dreptate îngrozitoare nu s'a mai văzut“.

Ion Ghica, fost prim-ministru.

Și acestor testimonii, guvernul a crezut că poate să le opue balele pe cari un escroc ca judecătorul Vasiliu, tovarășul lui Sărățeanu la mărturia mincinoasă, le-a aruncat în monstruoasa-i ordonanță de neurmărire, pentru Voința. Vom discuta pe larg acest act ignobil.

TACEREA MESAJULUI

Ca nici odată, Mesajul din anul acesta e foarte însemnat prin ceea ce nu spune.

Ori-cum ar privi cine-va lucrurile, ori din ce tabără ar fi — guvernamental, opozant, indiferent — un lucru e mai presus de ori-ce indoială: chestiunea Mitropolitului Primat primează ori-ce alte chestiuni. De la Mat și pînă asat-zi (și multă vreme încă), chestiunea aceasta stăpînește în mod absolut conștiințele și mișcă adine țara întreaga.

Chestiunea Mitropolitului-Primat nu numai că face parte din situațiunea politică-actuală, dar încă o domină cu nețarmuită putere.

A fost, este și va fi chestiunea zilei, fie-cărei zile, pînă la dezlegarea ei după dreptate.

Dovada, agitațiunea din țară. Dovada proporțiunile neobicinuite pe cari le ia întru intrările partidului conservator, fără întrebuintărea nici unui artificiu. Dovada presa întreagă, guvernamentală și opozantă, care nu vorbește de cit de chestiunea aceasta, fie pentru Mitropolitul Ghenadie, fie contra lui, fie chiar pentru a tagadui — dar zilnic — existența chestiunii. Dovada activitatea desfășurată de parchet, din ordinul guvernului. Dovada cutezătoarea tagadă de dreptate ce a fost silit guvernul să ordone a se face Mitropolitului Ghenadie. Dovada grija generală, de cele ce au să se mai întimple.

Și Mesajul Tronului nu vorbește de chestiunea Mitropolitului-Primat. Nu vorbește nici de-a-dreptul, nici pe departe. Nu vorbește de loc.

Neapărat, ne explicăm perfect de bine tăcerea Mesajului în chestiunea mitropolităna.

Neputind vorbi în sensul guvernului în această afacere, M. S. Regele a preferit să nu vorbească de loc.

E o extremă delicateță din partea Coroanei, tăcerea aceasta. Situațiunea guvernului însă, acum după citirea Mesajului, e extrem de critică, e disperată.

Mesajul pentru deschiderea Corpurilor legiuitoare e, la urma urmelor, un act al guvernului. După Constituțiune, în Mesaj trebuie să se espue situațiunea. Din situațiunea actuală face parte covârșitoare chestiunea Mitropolitului Primat.

Chestiunea a fost deschisă de guvern. Acesta a avut o atitudine, pe care o pretinde îndreptățită, dar în contra căreia s'au ridicat protestări energice cari au mers pînă la o petiționare în masă la M. S. Regele. Urmările acestei afaceri vor fi foarte grave pentru țara întreagă.

Iată atitea cuvinte cari impuneau guvernului datoria să vorbească în Mesaj despre chestiunea

Mitropolitului Primat, despre care Parlamentul n'a putut lua oficial cunoștința, de oare-ce ea s'a deschis după încheierea sesiunii trecute.

Și nu numai dator era guvernul să vorbească, dar avea și cel mai mare interes s'o facă, indoit interes: moral, fața de țară, pe care așa de adine a turburat-o și care după toate cele întimplale dorea să cunoască formal care e astăzi părerea guvernului; politic, fața de partizanii săi cari sunt cu desăvîșire zapaciți și așteaptă o îmbarbatare de la dînsul.

Dacă guvernul totuși e silit să tacă, dacă nu poate să-și susțină punctul său de vedere într'o chestiune așa de gravă — cea mai gravă — dacă e constrins să lucreze și în contra datoriei și în contra interesului său celui mai apropiat, de și se adresează unor Camere în cari dispune de unanimitați, ce fel de guvern este și în ce situațiune se găsește?

Știam că pozițiunea guvernului e disperată și am spus aceasta de mult; dar guvernul n'o spusese încă, simțul de conservare îl împiedecase să mărturisească adevărul. Acum, prin Mesajul Tronului, prin tăcerea acestuia asupra chestiunii Mitropolitului, guvernul însuși arată în ce prăpastie s'a aruncat.

Acum șase luni jumătate, guvernul s'a ridicat în contra Mitropolitului Primat Ghenadie și, ajutat de Sinod, servindu-se de plastografi, calcând legile bisericești și lumești, știrbind prerogativele Coroanei, l-a doborât.

Asta-zi, Mitropolitul Primat Ghenadie stă drept, cu fruntea sus și vorbește; iar guvernul tace.

Grozavă situațiune pentru un guvern.

Pe lângă această tăcere așa de semnificativă, partea pozitivă a Mesajului apare palidă.

În afară de pomenirea vizitei împărătești, a recoltei abundente și a unei impresii pe care a făcut-o armata noastră cu acel prilej — fapte cari nu se pot răsfrînge asupra guvernului — ni s'a dat o înșirare de modificări ale legilor existente.

Mal nimic nou, nimic viguros, absolut nimic care să intereseze adine opiniunea publică.

Pe ici pe colea răsufă însă seeta de căștig nelegiuit. Proiectul de lege pentru cumpararea moșiilor de la particulari și revinderea lor la sateni te face fără voie să te gîndești la gheșeurile cu portul Constanța, la neuitata răsucupărare a căilor ferate și la atâtea alte afaceri stralucite.

I. Popescu

SCANDALURILE DE LA SENAT

După scandal. — Un incident. — Propunerea d-lui Tache Giani. — Scandalul Dimancea. — Alegerea comisiei

După scandal

După retragerea d-lor N. Fleva, Școțescu, Dim. Apostol, Arion, Th. Buzdugan și alții, de la consfătuirea de ieri de la Senat, — retragere despre care am dat amănunte la informații, — un mare număr de deputați și senatori au început să protesteze în contra acestor arbitrarități ale Kirilopolilor. Dar imediat Kirilopol și-a găsit un demn apărător, pe Nichi Xenopol, care cu o minie teribilă și cu un aer caraghios strigă spre d. P. S. Aurelian: — E adevărat, d-le Aurelian, că d-v. ați chemat aici pe d. Fleva?

— Da, — răspunde d. Aurelian, — fiind la ordinea zilei chestiunea alegerii biuroului, iar nu vr'o conspirație, am spus că deputații și senatorii sunt poftiți la o întrunire intimă.

Xenopol, în furia-i neputincoasă, s'a dus la Dimancea și i-a șoptit ceva la ureche.

Un incident

Atunci Dimancea, mai furios chiar decât tovarășul său Xenopol, se ridică și strigă:

— Domnilor... dar în acest moment se duce la el d. Vulturescu și îl face să șearză jos. Cel din sală a aplaudat strigînd:

— Bravo Dimancea! Bravo Xenopol. Președintele intrunirii, d. Vilner, ca să pună capăt acestui incident caraghios, a spus:

— D. președinte al consiliului are cuvîntul.

— Eă? — strigă d. Sturza sărînd în sus, — eă n'am cerut cuvîntul!

— Să vorbească d. Sturza, — strigă Kirilopolii și Xenopolii.

Atunci d. Sturza se execută și spune următoarele: — Dezaprob și eu venirea lui Fleva la această consfătuire, cu atât mai virtos, că d-sa ar trebui să știe că nepostitul n'are scaun.

Propunerea d-lui Tache Giani

D. Vilner, vîzînd zăpăceala tutulora, a spus apoi următoarele: — Scopul consfătuirii este să ne înțelegem asupra constituirii biurourilor. Eă cred că ar trebui să reagem tot vechile biurouri.

D. Tache Giani face următoarea propunere:

— Avînd toată încrederea în vechile biurouri, majoritățile ar trebui să le realeagă. Cum însă sunt cite-va persoane în vechile biurouri, cari refuză să fie realese, propun să se institue o comisiune, care să trateze și cu guvernul și cu vechile biurouri, cu îndatorirea ca pînă mîine înainte să ședînt să ni se comunice rezultatul tratărilor.

Scandalul Dimancea

Această propunere stîrnește o discuție violentă ca la ușa cortului între Kirilopol, Xenopol, Papadopol, Dimancea și Mărgăritescu.

S'a produs așa zgomet, în cit nu s'a mai auzit nici o frază, ci numai răcnete.

În fine d. V. Lascar propune:

— Să se aleagă o comisiune de 15 printre cari și unul dintre vernescanți și a nume un deputat din Buzău.

— Nu, protestez — țipă Dimancea, — ne trebuie numai liberali vechi și credincioși stîndardului ridicat de Ion Brătianu.

— Cum? D-ta mai îndrăznești să vorbești de liberali vechi și noui? — izbucnește d. deputat Al. Picleanu. Te postesc să șezi jos, căci numai grație buzoenilor te află aici.

Se produce un nou scandal. Dimancea se repede spre d. Picleanu cu gîndul de a-l lua de piept, dar îl împiedică d. Vulturescu.

Alegerea comisiei

D. V. Lascar ia din nou cuvîntul și, spre a evita scandalul, propune să se aleagă o comisiune de 15, compusă din

membrii vechilor biurouri. Comisiunea să se întrunească seara și împreună cu guvernul să vază ce e de făcut, cu atât mai virtos că a aflat că d-nii Ferechide și Lupașcu, vice-președinții Camerei, refuză să fie realeși.

De teama continuării scandalurilor, mai mulți deputați și senatori au părăsit sala și cu asta s'a sfîrșit splendida «consfătuire intimă a majorității».

TRIBUNA POLITICA

Cu toate sforțările ce-și da guvernul prin presa sa spre a ne încredința că liniștea e perfectă în sinul Cabinetului și că chestiunea Mitropolitului nu turbură întru nimic opiniunea publică — se desfășură zilnic o serie de evenimente cari dovedesc slăbiciunea Ministerului D. Sturza și groaza care a cuprins pe toți colectivitățile.

Guvernul ne spune că e liniște, dar trecem de o săptămînă prin toate peripeciile cari denotă că e o criză.

În timp de perfectă armonie între Miniștri și de perfectă liniște a spiritului public, nu s'au văzut nici o dată succedându-se seriile de consfături ale guvernului cu majoritățile de câte două trei ori pe zi. Numai în timp de criză și de criză aculă simte guvernul nevoea să facă apel la unirea tuturor dimineața și seara.

În timp de perfectă înțelegere între guvern și majoritate — nu s'a văzut nici o dată ridicându-se ședințele Corpurilor legiuitoare chiar în ziua deschiderii sesiunii și apoi Miniștrii adunându-se earăși cu senatorii și deputații spre consfătuire, — în loc de a procede imediat la constituirea biurourilor parlamentului.

Dacă aceasta se numește liniște și armonie, trebuie să recunoască cel puțin zierele guvernamentale că această zisă armonie presintă toate simptomele crizei prin care trec guvernele când cad.

Consiliul de Miniștri ne face de o săptămînă efectul unei case în fața căreia s'a așezat pe stradă un pat de pae, iar în curte staționează toată ziua cupeurile celebrităților medicale.

Trecînd pe dinainte, popii se uită cu mult interes, dricarii măsoară din ochi lărgimea porței, iar paracliserii stau gata în clopotnița cu mîna pe frînghie.

Poftim de spune, d-le D. Sturza, că în casa aceea toată lumea e sănătoasă, când de dimineață pînă seară, la capîntul d-v nu se mai sfîrșește consultul Doctorilor Costinescu, Lascar, Porumbaru, și altor celebrități medicale liberale!

Guvernul, pentru a sărbători deschiderea sesiunii parlamentare, a mai săvirșit o infamie.

Șase luni de zile, judecătorul de instrucție Vasiliu n'a găsit timpul necesar spre a scoate la lumină ordonanța sa de neurmărire în afacerea reclamațiunei Mitropolitului Primat și acum, ca prin farmec, în ajunul alegerii unui nou Mitropolit, ordonanța apare și se tipărește în coloanele Voinței.

Dar acum nu mai e ordonanța de neurmărire în afacerea plastografilor guvernului, e un act de acuzare în toată regula în contra reclamantului.

Actul apare în întregimea lui în ajunul convocării colegiului electoral, pentru ca să nu avem vreme să-i discutăm, să nu avem vreme să răspundem nimic. Aceasta se numește curajul lașilor!

TRIBUNA LITERARA

MISCAREA LITERARA IN GERMANIA

Faptul că în țara noastră limba germană nu e alt de răspîndită ca limba franceză, are un efect dăunător asupra dezvoltării gustului literar al publicului român. Nu arare ori vei auzi chiar din gura unor oameni culti, că literatura germană modernă e inferioară. Și cu cit cine-va ț-o va afirma cu mai mare siguranță, cu atât să fit mai tare încredințat, că respectivul nu știe nemțește și își pronunță verdictul fără a-l putea întemeia pe fapte.

Adevărul este că literatura germană din ziua de azi, în special romanul, (literatura dramatică are o situație cu totul alta) nu ocupă primul loc între literaturile popoarelor culte; dar în ultimii ani a început și acolo o mișcare de progres, care probabil nu se va opri.

Ceea ce a influențat în chip dăunător activitatea literară a artiștilor germani, a fost izbînda în războiul de la 1870-71. Îmbătățit de glorie și dorind să întretie în popor focul patriotismului și să-l exploateze, conducătorii Germaniei moderne au încurajat întemeierea unei literaturi specifice, care și-a luat drept unic țel exaltarea vitejiei germane. Rezultatul a fost dezastruos pentru mișcarea intelectuală. Ori ce glas independent, ori care artist în adevăratul înțeles al cuvîntului, care s'a încrecat în cursul celor din urmă 25 de ani să se abată de la nota patriotică și șovinistă, a fost înăbușit, omorît printr'o tăcere mormintală de presa șovinistă. Editorii în marea lor majoritate patrioți bis marckiani, nu voiau să cumpere lucruri neșoviniste, cari nu se mîrgneau a glorioasă așa zisul *deutschen Sinn*.

Tot din pricina dușmăniei cu Franța, germanii au disprețuit un șir întreg de ani limba și literatura franceză și, ne fiind în curent cu mișcarea intelectuală de dincolo de Vosgi, au socotit-o inferioară și au rămas în urma ei. — Ca toate popoarele civilizate și mari, germanii nu simt nevoia neapărată de a cunoaște altă limbă de cit pe a lor și, dacă nu se găsesc oameni cari să le dea în traducție germană opere literare ale altor națiuni, ei n'au cunoștința de dinsele. Aci e vorba, bine înțeles, de marea multime, de aceea care profită de popularizarea unei opere de artă și-i decide succesul.

Cu toate acestea, în anii din urmă, s'a început o reacțiune. Ca ori-ce lucru artificial, și edificiul literar-patriotic al lui Bismarck a început să se năruie. Au început să se ivească oameni cu vederi mai largi, cu sentiment artistic puternic și, înzestrați cu talent și cu pregătirea necesară, au arborat steagul unei mișcări sanatoase. S'au întemeiat reviste ca *Freie Bühne* a lui G. Hauptmann, *Die Gesellschaft* a lui Georg Conrad, *Pan* și altele multe, s'au fundat biblioteci populare, a căror menire este să răspîndească în popor operele mari ale tuturor literaturilor; s'a început cultivarea limbilor străine, în special a celei franceze și engleze — și, cum nemții sînt extrem de sociabili, s'au întemeiat o multime de societăți, cercuri și cluburi literare. Rezultatele încep să se vadă. Apar poeți și prozatori, cari, pe lângă talent, sînt înzestrați cu cunoștinți profunde și operele lor, deși nu ating încă înălțimea, culmea, sînt însă începutul unei ere nouă.

Firește, literatura cea mai nouă germană nu se manifestă sub forma unei singure școale. Ca și în Franța, dar în proporții potrivite spiritului german, are și această literatură nevrozații săi, decadenții săi, realiștii, simbolisții și idea liștii săi, și poate nu este țara unde

arta tipografică să fie pusă la mai mare încercări de răbdare ca în Germania. Și această țară suferă de boala unei supra-producții literare, în care cantitatea covârșește calitatea, dar calitate există cu toate acestea. Negreșit, un al doilea Goethe nu s'a manifestat încă și poate va mai trece mult timp până să se arate; dar există o pleiadă de talente viguroase, cari pot susține cu succes comparația cu scriitorii mari ai altor popoare.

Afară de aceasta, tot în virtutea reacțiunii care s'a născut din exclusivismul impus de sus după 1870, germanii își însușesc astăzi cu o predilecție unică în felul ei tot produsul genului celorlalte popoare.

Ibsen, persecutat și oropsit în patria sa, e mai popular în Germania ca în Scandinavia; Björnson e încetăținit de scriitorii la Berlin, la Munich și în toate centrele intelectuale ale Germaniei, ca și la Christiania; Tolstoi are acolo sute de mii de adoratori; Zola, Daudet, Maupassant, Goncourt, sunt mai ciliți de marea masă a poporului german ca de cea franceză; Molière face o concurență serioasă lui Lessing și Sardou pune de multe ori în umbră pe dramaturgii germani în țara acestora.

Încă ceva. Literatura germană, nefiind redusă la imperiul german, numără între luferii săi pe Gottfried Keller al Elveției, ca și pe Fritz Reuter, și pe Grillparter al Austriei și pe alții alții.

Nefiind un Stat centralizat și a căruia viață intelectuală să se concentreze într'un singur oraș, cum e în Franța, Germania numără multe centre artistice și literare. Berlinul reprezintă în această privință mai mult moda de cit valoare; iar Münchenul e un fel de Atenă a Germaniei moderne. Lucru rar în istoria literaturii altor popoare: în Germania un mare număr de scriitori de valoare se refugiază din Berlinul zgomotos și plin de fast la München, la Dresda și în alte orașe mai mici.

În special Münchenul are un cartier întreg al literaților. Numai în Giselastrasse din acest din urmă oraș, locuiesc: Max Halbe, Ludwig Fulda, Georg Konrad, Josef Ruedeser, patru corifei într'o stradă care nu numără 20 de clădiri.

Dar introducerea noastră amenință să devie prea lungă. Ne oprim pentru azi și vom reveni în numerele viitoare pentru a descrie mai întâi unul din cercurile literare ale junei Germanii și apoi pentru a rezuma un roman recent al unuia dintre cei mai talentați scriitorii moderni germani.

W.



DESINTERESATĂ

Am scris iubitei versuri multe,
Frumoase, poate geniale;
Ea nici n'a vrut să mi-le asculte
Și mi-a șoptit: «Nu fac parale!»

I-am spus că ochiul ei întrece
Cu strălucirea un smarald,
Că arde în foc nestins... Ea, rece,
Mi-a zis: «Smaraldul e mai cald!»

I-am spus: «Cu zine din povești
«Te asemeni, scumpul meu tezaur...»
Iar ea oftă: «De ce nu ești
«Un făt frumos cu păr de aur!»

Alan.

ASUPRA GENIULUI

A apărut de curind un volum foarte cu rios, datorit unui medic francez de Toulouse.

E vorba de observațiunile făcute asupra marelui romancier Emile Zola, observațiunile de domeniul fiziologiei, menite a limpezi cestiunea atit de puțin înțeleasă, a existenței genului.

În tot-dăuna această personalitate ciudată, care rezumă totalitatea însușirilor celorlalți, dar care nu seamănă cu nici unul din ei, a frământat mințile cugetătorilor și oamenilor de știință.

Metafizicianii și teologii s'au oprit în fața lui ca în fața unei enigme neexplicabile, i-au atribuit o origină divină, l'au presupus în relații intime cu puterile ascuse ale firii, sub înțurarea cărora lucra.

Oamenii moderni pentru cari își închipue că tainele Naturii sunt cunvinte numai, și toate se pot pricepe și supune, au scoborit genul tot mai jos din sferile divine, în cari îl ardicaseră metafizicianii, ba în cele din urmă a fost arătat că o simplă nevroză, un om a cărui intelectualitate se află la doi pași de nebunie. S'a tot repetat mereu genii și nebunie, pînă ce în cele din urmă s'a ajuns la indentificarea înțelesurilor acestor două cuvinte.

Această părere predomină astăzi. Critica științifică, azi în vogă și care crede că medicul, ca un al doilea deus ex machina, poate să dea lămuriri toate de cari avem nevoie, această critică azi nu mai eutadixeste să se ocupe de valoarea intrinsecă a unei lucrări, ci caută să o explice prin sarmalele sau papricășul pe care l'a înțecat autorul, prin calitatea șoșonilor pe cari i-a purtat, țigările pe cari le-a fumtat, etc.

Ca o consecință a acestei critici științifice se prezintă astăzi cartea d-lui de Toulouse.

Vedem acolo ce fel de temperament are autorul, ce toane are, ce bucate îi plac, ce fel de respirare are, cum digeră, cum umblă, cum își suflă nasul, etc.

Dar, dacă însușirile acestea le are geniul autor al Rougon-Macquartilor, crede oare că problema genului s'arezolvat într'u ceva?

Dar numai Zola are însușirile și cusururile acelea? Probabil că dacă s'ar studia fie-care om, ar fi niare deosebite între un Ionescu, Popescu, Rădulescu etc., și între un Zola?

Nu mai punem la socoteală că observațiunile au fost făcute de numitul dr. cu ideea preconcepțulă că se află în fața unui om extraordinar.

Manifestările exterioare, fizicul și fiziologia individului genial nici o dată nu vor putea explica pe un Zola; pe «om» da, dar nu pe geniu. Și aceasta pentru că genialitatea depinde de constituția intimă a inteligenței și a sensibilității lui, depinde de acel X, care pururi va rămâne un X, căci ese din sfera experienței omenești, fie ea cit de științifică posibil.

E curioasă sfortarea «militailor» de a închide în cercul minții lor necuprinsul cerc al intelectualității genului; poți cuprinde ori cîntări cu v'r'o măsură capacitatea oceanului? E ridicol.

Taine însuși, întemeietorul criticii științifice, a trebuit să mărturisească neputința metodei sale cînd a ajuns la explicarea celui mai puternic geniu pe care l'a avut omenirea, la Shakespeare. Ne îndoiim dacă «geniul Brandes» va putea face mai mult în studiul pe care îl prepară asupra acestui geniu al lumii.

Un Guyau, cit de înflăcărat critic experimental este, cu toată teoria lui sociologică, a trebuit să mărturisească asemenea că geniu va rămîne pururi inexplicabil, un veșnic punct de întrebare pentru cugetători, «accidentul feticit» cum l'a numit Darwin.

Și din aceste motive, luăm cunoștință de cartea d-rului de Toulouse, și trecem mai departe.

Zara.

— Intîmplator sau intenționat?

Odată cu deschiderea Corpurilor Legiuitoare vedem lipite pe zidurile orașului șapte anunțuri: *Modele de discursuri*, nr. 43, 44 și 48, 49 din «Biblioteca pentru toți».

Oricum, deputații din frumosul volum *Deputații noștri*, nu pot de cit să se folosească.

INFORMAȚII

Scandalul de la Senat

In urma invitării d. P. S. Aurelian, ca erî după amiază la orele 3 să se întrunească la Senat toți deputații și senatorii pentru a se consfătuși asupra alegerii biuroului, d-nii Fleva, G. Scorfescu, Dem. Apostol, Th. Buzdugan, etc. s'au dus la consfătușirea de la Senat.

Abia intrați în sala Senatului, în momentul cînd era să se deschidă consfătușirea sub președinția d-lui Vilner, și deputatul Kirijopol spune că se miră că la o consfătușire intimă a majorității iaă parte și elemente străine, dușmane guvernului și partidului.

D. N. Fleva, în mijlocul unui zgomot infernal și a vociferărilor Kirijopolilor, Filipoilor și Margăriteștilor, spune că în adevăr nu aparține actualei majorități și ferească-l Dumnezeu să fie vr'o dată amicul politic al d-lui Sturdza, — dar dacă a venit la consfătușire, a făcut-o fiindcă d. Aurelian a invitat pe toți deputații și senatorii pentru a se consfătuși asupra formării biurourilor. Și formarea biurourilor fiind dreptul întregii Camere, iar nu a unei fracțiuni, d-sa consideră că neavîndă protestarea lui Kirijopol și așteaptă hotărîrea președintelui.

D. G. Mirzescu protestă de asemenea în contra «elementelor eterogene cari se introduc prin contrabandă la o consfătușire a elementelor omogene».

D-nii Fleva, Scorfescu, Apostol, Buzdugan și alții se retrag în mijlocul vociferărilor majorității.

D. Gr. Gianni, inspector administrativ și locuitor de prefect de Ilfov, a fost alături-eri la Căldărușani, trimis de guvern pentru a face noi propuneri Mitropolitului.

D. Gianni a cerut Mitropolitului să-și dea demisia, făgăduindu-l în schimb arhieria.

Mitropolitul a întreat înainte de toate pe d. Gianni, dacă a primit însărcinarea din partea guvernului de a-i face asemenea propuneri.

D. Gianni a răspuns că oficialmente nu poate spune că a primit o asemenea misiune, dar că în particular îi poate mărturisii că ministrul de interne i'a dat ordin să-l ducă aceste propuneri.

După ce și-a limpezit ast-fel situația, d. Gianni a făcut oiu nou Mitropolitului propunerea de a-și da demisia în schimbul arhieriei.

I. P. S. Sa a răspuns că este victima unei monstruoase judecări, că cere să i se facă dreptate și pînă ce nu va fi spălat de calomniile ce îi s'au adus, nu poate

primi niște propuneri cari au aerul unui țig. Dar I. P. S. Sa a spus că făcîndu-i-se dreptate o gata n se demite din demnitatea de Mitropolit.

Precum se vede, negocierile continuă cu Mitropolitul și guvernul e departe de a ști încă cum va eși din încercătură.

Pe timpul însă ce se negociază cu I. P. S. Sa «Voința Națională» își umple coloanele cu infamile sprijinite pe mășurii false ale flinței degradate ce se cheamă Vasiliu.

M. S. Regele va rămîne în Capitală și azi și nu se va înapoia la Sinaia de cit miine, Duminică, la orele 9 dimineața, cu un tren special.

D. deputat G. Scorfescu va adresa săptămîna viitoare o interpelare guvernului asupra motivelor demisionii d-lui Virnav, fost prefect de Roman.

D. Gogu Cantacuzio a declarat erî la Senat unui grup de deputați, că nu se va face nici o remaniere ministerială, iar portofoliul ministerului domeniilor se va ține vacant pînă la primă-vară, pentru a evita astfel nemulțumirile în partid.

Aflăm că în urma stăruințelor desperate ale d-lui Dim. Sturdza, prințul Dim. Ghica a consimțit în fine a fi reales președinte al Senatului.

Un mare număr de liberali se vor alia cu vernescanii și cu disidenții, pentru a alege vice-președinte al Camerei în locul d-lui Ferechide pe d. C. T. Grigorescu.

Deputatul Malla, întilnind aseară pe d. G. Scorfescu, i-a spus:

— În momentul cînd v'ați retras de la consfătușirea intimă, era să se ridice Margăritescu să precizeze dacă aveți dreptul să veniți la întrunire.

— Care Margăritescu, cel de la ocnă? a întreat d. Scorfescu.

Rușinat, d. Malla a șters-o.

D. Ernest Virnav, fost prefect al județului Roman, a trimis în următorii termeni demisiunea sa d-lui Stolojan:

Domnule Ministru! De oare-ce v'am displăcut, dînd pe față printr'un raport pollogăriile săvîrșile de administrația comunală din Roman și neputînd înțelege alt-fel îndeplinirea datoriilor mele de funcționar, mă văd silit a demisiona.

Nu vreați, domnule ministru, să fii cituși de puțin părțat sau complice a unor fapte rușinoase. Primiți, etc.

Atragem atenția directorului drumurilor de fier asupra modului detestabil cum se face serviciul de camionaj al căilor ferate. După cele ce se practică se pare că antreprenorul face serviciile după capriciu: numai cînd vrea și cui vrea aduce pachetele la domiciliu.

Ar fi bine ca direcția drumurilor de fier să precizeze condițiile în cari se face serviciul de camionaj, pentru ca publicul să știe cum se poate folosi de el.

Cuvîntul procurorului general.

D. Stătescu, procuror general, căruia unul din redactorii noștri i-a cerut erî autorizația de a scoate o copie după ordonanța de neurnărire dată de judecătorul Vasiliu în afacerea plastografiilor, a declarat că nu se poate copia de cit azi, de oare-ce după dînsa se scoate o copie pentru parchet.

Redactorul nostru a pus în vedere procurorului general că Voința anușă alaltăeri publicarea ordonanței în numărul de erî și că prin urmare azi Epoca nu mai poate avea nevoie de acea ordonanță de oare-ce o poate găsi în Voința. La această obiecțiune procurorului general a răspuns:

— Vă afirm, domnule meu, că Voința nu poate publica azi ordonanța, de oare-ce ea n'a avut cînd scoate copie după dînsa. Voința poate publica azi cel-mul rechizițoriul, ordonanța însă nu.

— Dacă d-voastră, d-le procuror general, replică redactorul nostru, declarați că nu s'a copiat ordonanța de cit pentru parchet, atunci sunt satisfăcut și voi trece miine s'o copie.

— Vo afirm.

Et bine, Voința de aseară reproduce întreaga ordonanță a ignobilului Vasiliu. Constatăm deci că ea a fost copiată de funcționarul parchetului pentru Voința și că d. Stătescu e acela care le-a dat această însărcinare.

Actualul procuror general se aseamănă în procedări și cuvinte ca două picături de apă cu predecesorul său, famosul Sărățeanu.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Pînă azi guvernul nu știe ce soluție să dea cestiunii Mitropolitului.

Există două curențe absolut opuse unul altuia.

Unii vor împăcarea cu Mitropolitul. Alții vor să împingă lucrurile la extrem și continuă în timpul tratărilor a merge pe tărîmul mizerabilului judecător de instrucție Vasiliu, susținînd infamile coprinse în ordonanța acestuia împotriva I. P. S. S.

D-nii Sturdza și Stătescu sunt pentru soluțiunea violentă. Cei alții miniștri sunt dispuși la împăcare.

M. Sa Regele caută să facă să triumfe soluțiunile împăciuitoare pe erî simțul de echitate le dictează.

O nouă tentativă de împăcaciune a fost făcută pe lîngă Mitropolit de d. Stolojan prin d. Gr. Gianni.

E probabil că alte tentative se vor mai face.

Azi se va ține un consiliu de miniștri sub președinția M. S. Regelui și probabil că în acest din urmă sfat se va găsi o soluțiune.

Toate stăruințele făcute de guvern prin Partenie și prin d-nu Sihleanu pe lîngă Mitropolitul Iosif al Moldovei au fost zadarnice.

Bătrîmul prelat refuză categoric de a primi scaunul primatial.

Azi, înainte de amiază, însuși d. Sturdza a făcut un demers pe lîngă Mitropolitul Iosif, dar cu acelaș rezultat.

În urma acestora, situația guvernului este foarte gravă.

Comisiunea de 15 aleasă la consfătușirea de erî de la Senat, a hotărît aseară realegerea vechiului biurou al Senatului.

În privința realegerii vechiului biurou al Camerei, nu s'a putut hotărî nimic, de oare ce d-nii Ferechide și Lupașcu nu mai voiesc să fie realeși vice-președinți.

Comisiunea s'a întrunit azi, la orele 12, la Camera.

Hotăririle ei se vor găsi la debaterile Camerei.

Următoarea petiție a Mitropolitului Primat a fost înaintată azi președintelui Senatului de către d. colonel Obedeauu și președintelui Camerei de către d. N. Fleva:

Domnule Președinte,

Cunoașteți împreună cu Țara întrează, chipul în care cu călcarea tuturor legilor Bisericești și politicești am fost ridicat cu jandarmi din scaunul de Mitropolit Primat, dus cu sîla și sequestrat la Sf. Minăstire Căldărușani, unde mă aflu și astăzi de șase luni pus paza polițienescă.

Am crezut că după un timp atit de lung în care s'a învederat și mai mult neîntemeințarea învinovățirilor și calomniilor născocite în contra mea, guvernul va reveni asupra acestor măsuri, cari au zdrunținat adine prestigiu Bisericii prin loviturile nedrepte și neomenoase aduse șefului ei.

Ne văzînd însă nici o îndreptare la răul făcut Bisericii și Țarei și gîsîndu-mă în neputință de a veni în persoană ca să ocup locul meu în onor. Senat spre a protesta, cred de a mea datorie ca în virtutea constituțiunii și a legilor privitoare la raporturile dintre Stat și Biserică, să protestez în scris în contra nedreptăților ce mi s'au făcut, și să apelez la reprezentanții Țarei, pentru restabilirea legalității, ca să pot îndeplini îndatoririle chemării mele păstorești și sarcina de Senator legată de demnitatea Mitropolitiană.

Vă înaintez d-le Președinte și memoriul alăturat în care se arată în ce mod a fost judecat și executat Mitropolitul Primat al Țarei.

Primiți, vă rog, d-le Președinte expresiunea celor mai înalte considerațiuni ce vă păstrez.

† Ghenadie Mitropolit Primat.

Suspendat prin decretul No. 2.

D. Dum. Sturdza a fost primit azi dimineața, la orele 10, în audiența de către M. Sa Regele.

Imediat după audiența, primul ministru a convocat de urgență consiliul de miniștri, care s'a întrunit la orele 11.

Din Mizil ni se denunță că subprefectul Borănescu culțiera toate satele și silește pe sătenii a semna o petiție în contra Mitropolitului Primat Ghenadie.

Același lucru îl face cu ajutorul polițaiului și în Mizil.

O bandă de balauși, compusă din comisarul Mecolescu de la secțiunea 12, Constantin Miu, Nae al Marghioalei și Vasile Dogaru, au atacat aseară în strada Vespari pe d. Vasile Stăfănescu, proprietar aligator, și după ce i-au rupt paltonul, l'au gonit pînă în pravalia lui Ghiță Cortelu din strada Făinarilor.

Aici comisarul a asmuțit din nou în două rînduri pe bandiții săi asupra d-lui Stăfănescu, strigîndu-i: — Mai îndrăznești să chemi lumea la întrunire!

D. Stăfănescu, grav batut, abia într'un tîrziu a putut să scape din ghiarele bandiților.

Miine Epoca apare în supliment.

D-nul C. Săvulescu, din coloarea de Albastru, a fost chemat aseară la inspectoratul colorei de Albastru.

D-sa a refuzat însă să meargă, tăgăduînd, printr'o scrisoare, poliției dreptul de a l' chema și declarînd că numai înaintea justiției se va presenta.

Indemnăm pe toți cetățenii să imite atitudinea d-lui C. Săvulescu.

Pînă nu se va constitui biuroul Camerei nu se va acorda cuvîntul d-lui Fleva sau d-lui Scorfescu.

În afacerea d-lui Penculescu, care, precum am spus, a fost bătut de agenții colectiviști, d-sa a intentat bătăușilor o acțiune penală, sesizînd de a dreptul justiția.

Primarul capitalei, C. F. Răbescu, este pus și el în cauză și chemat la răspundere ca autor intelectual al delictului.

Rugăm cu insistență pe toți cetățenii cari se vor afla în cazul d-lui Penculescu să se adreseze la redacția noastră, unde vor găsi și avocați, membri ai partidului cense vator, hotărîți să le susție dreptatea înaintea justiției.

D-nu Ion Niculescu, din calea Șerban Vodă No. 87, se afla ieri la Cafeneaua Bella Vista din dealul Mitropoliei.

Stînd la o masă, intra în cafenea sub-comisarul Vasilache Ionescu fost, tipograf, însoțit de un lucrator Vasile Iarceau de la uzina de gaz.

Peste cite-va minute, comisarul pleacă și lasă pe Iarceau în cafenea.

Atunci acest lucrator se apropie de d. Niculescu și i' zice:

— Am ordin de la Poliție să îți dau o bătaie, însă, cu toate că nu te pot cruța, nu mă lasa inima să te lovesc. Te sfătuiesc să împacăm lucrurile, să te arunci la pămînt, să îți și să te jeliști par'că te-ai fi batut.

Nenorocitul Niculescu, ne avînd în cotro, a trebuit să se supue acestui ordin și să joace rolul unui om batut de și o recunoaștem, n'a fost nici alins.

Agenția Romîna ne comunică următoarea telegramă:

Viena, 16 Noembrie.

Vorbînd de discursul tronului de la deschiderea parlamentului romîn, «Neue Freie Presse» relevaza limbajul cordial ținut față de Austro-Ungaria, zicînd că acesta nu este un limbajul convențional, neavînd nici o semnificație, ci un ton amical, rar într'un discurs al tronului, cu alit mai satisfactor pentru aceasta, și care da o nouă dovadă de raporturile intime ce s'au dezvoltat între Romînia și monarhia Austro-ungară.

Direcțiunea Tramwayului Vechiu, pentru a mulțumi publicul cit se poate mai mult, a decis ca vagoanele de pe linia Mogosioae-Moșilor, să circule direct pînă la Gara de Nord și Bariera Griviței, ast-fel că publicul nu va mai

avea inconviniutul de a se transborda dintr'un vagon intr'altul.

Această dispozițiune intră în vigoare cu începere de Duminică 17 (29) Noembrie corent.

Ortodoxia batjocorită de guvern

Neue Freie Presse din Viena publică în numărul 11,586 de la 12 (24) Noembrie o corespondență din București, asupra chestiunii Mitropolitului. Corespondența e oficioasă, dovadă că susține cu totul punctul de vedere al guvernului în această chestiune și că dă, la 9 (21) Noembrie—data trimiterii din București, amănunte foarte exacte asupra cuprinsului Mesajului de deschidere a Camerelor, pe cari țara abia er-le-a cunoscut.

În această corespondență, scrisă după ordinul guvernului nostru, se găsește o gravă deosebire, asupra căreia atragem deosebita atențiune a publicului. Iată ce zice corespondentul:

Din acest punct de vedere (al guvernului) va trebui să privească afacerea ori-ce om de Stat, ori-cărei direcțiuni politice ar aparține, și în aceasta nu poate intra în considerațiune dacă legile existente și dispozițiunile S-tului Sinod sunt drepte ori de se pot împăca cu vederile timpului de astăzi. Ori-elt de regretabil ar fi, în tot 'cazul, că Sinodul a tratat acest caz în modul cum s'a făcut, totuși pare că nu e nimic extraordinar în el, căci prin dese depuneri de patriarh la Constantinopol e dovedit că asemenea proceduri nu sunt rare în Biserica ortodoxă.

Vra să zică, în străinătate, guvernul găsește că procedarea Sinodului în afacerea Mitropolitului Ghenadie e foarte regretabilă; și pentru a o scuza, batjocorește Biserica Creștină.

Vom reveni.

FALSURILE JUDECATORULUI VASILIU

Escrocul judecător Vasiliu, rușinea magistraturii românești, și-a dat ordonanța și Voința Națională s'a grăbit s'o publice.

Ei bine, ordonanța e plină de falșuri. Depozițiile diferitelor persoane tirite înaintea instrucției au fost falșificate de nerușinatul Vasiliu.

Și dăm imediat dovadă Ignobilul Vasiliu zice în ordonanța sa că d-rul Mendonide ar fi depus că a dat intententului Mitropoliei 700 lei, pe cari Mitropolitul îi oprise pe nedrept din lea. Afirmând aceasta, Vasiliu minte falșificând depoziția d-rului Mendonide.

Iată scrisoarea pe care o primim de la d. Mendonide:

Domnule Director,

Vă rog să bine-voiți a da loc în stimatul D-voastră ziar următoarele:

În ordonanța d-lui jude-instructor T. Vasiliu, în afacerea Mitropolitului Ghenadie, publicată în Voința Națională, văd că sub rubrica «Refinerile de salarii» mi se pun în gură o mulțime de neadevăruri pe cari ca atari nici odată nu am putut să le spun.

Voi restabili faptele după cum s'au întâmplat în adevăr și atunci se va vedea cum d. Vasiliu, cu din a sa putere, a «revizuit» depunerile mele, într'un sens convenabil cauzei nedrepte pe care o apără.

Eu am fost chemat la instrucție pentru a da explicațiuni asupra unei sume de bani (1320 lei) pe care aș fi dat-o ieromonahului Iosif Popescu în calitate sa de intentent al Mitropoliei.

Răspunsul meu a fost că această sumă de bani reprezenta chiria pentru grădina mitropoliei, că Mitropolitul a ținut-o în păstrare, acoperind la nevoi dintr'nsa cheltueli de ale economatului, și că după nedreapta caterisire a I. P. S. S., acesta m'a însărcinat de-a o da intententului Popescu, pentru ca să 'l depue la casa de consemnație.

Afară de aceasta am mai declarat că Mitropolitul m'a însărcinat de a achita toate cheltuelile cari se făcuseră pe luna lui Mai, precum și lefurile servitorilor pe o lună rămasă neplatită, în urma neașteptatei detronări a I. P. S. S.

Cum dl. Vasiliu a putut deduce din această depoziție că eu aș fi declarat că am dat ieromonahului Iosif Popescu, din ordinul Mitropolitului, suma de 700 de lei, «refineri» făcute din salariul său în timp de 7 luni, 'm'i rămâne și 'm'i va rămânea în tot-d'a-una o enigmă imposibilă de deslegat.

Judele instructor n-er nu m'a întrebat de faptul pe care după textul ordonanței l'aș fi afirmat, și eu n'am dat vreodată nici din ordinul I. P. S. S. Mitropolitului, nici din a mea proprie putere, ieromonahului Iosif, alți bani de cît aceia despre cari am vorbit mai sus și a căror proveniență și scop erau bine hotărâte.

Și acum cînd vedem în ce chip usuratic, ca să nu zic mai mult, dl. Vasiliu a denaturat adevărul depoziției mele,

ce să mai credem despre cele-l'alte capete de acuzație, pe cari d-sa își clădește concluziile sale în contra I. P. S. S. Mitropolitului Primat Ghenadie? Ce să credem despre un magistrat ca dl. Vasiliu, care merge atit de departe în servilismul său, în cît nu a dat inapoi nici chiar de la falșificări de depoziții?

Primiți vă rog etc.

Dr. Mendonide

16 Noiembrie 1896.

Dacă judecătorul Vasiliu a cutezat să falșifice ast-fel depoziția unui om independent, care locuiește în Capitală și poate să-l dezmință la moment, pînă unde va fi împins cutezarea în falșuirea depozițiilor acelor cari locuiesc afară din Capitală și cărora poziția lor le impune să tacă și să rabde?

Iată cu ce mijloace infame luptă un cogeaminte guvern contra unui om ținut închis la mănăstire.

E scîrbos și revoltător.

ZIUA DE AZI

Scoterea armatei. — Asmuțirea bandelor

Intrunirea de la Dacia

La orele 11 sala e plină; când intră deputații și senatorii disidenți întreaga asistență izbucnește în aplauze sgomotoase.

Prezidează Cuvioșia Sa archimandritul Cornilie Săbăreanu.

Se împarte cetățenilor și fie-care iscălește pentru a depune la biroul Camerei, următoarea petițiune:

Domnule Președinte,

Subsemnatul, cetățean român, de religie creștină ortodoxă, pre-estez la Onor. Camera legiuitorie contra actului arbitrar comis de detronarea Mitropolitului Primat al țării, care de și ales pe viață și de Corpurile legiuitoare, a fost ridicat cu forța publică noaptea, și închis cu sila într'o Mănăstire.

Acest act făcut cu calcarea tuturor legilor, ne ridică nouă cetățenilor ori-ce garanție pentru drepturile și libertățile noastre, și a băgat în inima tuturor creștinilor grija că este în pericol legea și religia noastră străună. În adevăr prelinșa judecată în contra capului Bisericii s'a făcut cu calcarea tuturor principiilor canonice, civile și umane:

1) Citarea de trei ori în 36 de ore fără drept de apărare și judecarea de către acuzatorul său, este nesocotirea tuturor principiilor canonice, civile și umane.

2) Ridicarea lui noaptea cu forța, și sequestrarea lui într'o Mănăstire, este cea mai flagrantă calcare a dreptului domiciliului și persoanei.

3) Sigilarea și deținerea și astăzi a averii lui, constituie o adevărată atentare la sfîntul drept de proprietate.

4) Refuzul de a se da urmare înaintea juraților la plîngerea înaltului prelat, contra calomniilor intame ce i s'au adus prin plastografierea de scrisori mincioase, este o calcare a Constituției, și constituie cea mai monstruoasă tagadă de dreptate.

5) Rădicarea fără decret Regal, a funcțiunii inalte ce avea în stat și puterea puterii publice la executarea unei sentințe a sinodului, care ridică condamnatul în funcția de Mitropolit și calitatea de senator, și toate acestea fără ca statul civil să zică cuvîntul său, și să sancționeze încărc cu un decret Regal acea hotărîre, este o adevărată anomalie și statul a închinat cu aceasta dreptul său de putere secul-ră, la picioarele puterii ecleziastice.

În numele tuturor acestor principii calcate în picioare, subsemnatul protestez la Onor. Camera ca reprezentant la suveranitatea națională, rugînd-o să intervină pentru a se da capului Bisericii noastre drepturile și demnitățile arbitrar rapite, și a restabili ast-fel legalitatea ce trebuie să domnească în țară.

Numai ast-fel se vor liniști și sufletele creștinilor îngrijăți de soarta religiei și bisericii noastre batjocorite.

D-l N. Fleva constată că cea mai importantă, cea mai arzătoare chestiune care a pasionat vre-o dată opiniunea publică în țară, este aceea cu nelegiuirea savrșită cu Mitropolitul țării, pentru că lovindu-se în el, Capul Bisericii, s'a adus o lovitură puternică credinței fie-cărui român, credința cu care s'a născut și trăiește și care de veacuri ne-a păstrat neamul. Dovadă că este așa, numărul mare al drept-credincioșilor cari au înfruntat urgia bandelor de nelegiuitori cari dețin puterea, pentru a veni să protesteze cu barbație în contra acestei monstruoșități.

Oratorul explică că fie-care are dreptul să petiționeze la Camera și să meargă să-și înmăneze petițiunea.

După petiționarea la M. S. Regele, să ne adresăm la reprezentanții națiunii, mandatarul nostru, ca să nu poată zice că el, aleși de noi și cari trebuie să lucreze dupe cum înțelegem noi, nu ne-au cunoscut voința.

Regele a spus că va respecta credința noastră strămoșească; am încredere că se va ține de cuvînt. (Aplauze: strigate de: să trăiască Regele!)

Noi respectăm religia în care s'a născut Regele—și el va respecta pe a noastră. (aplause).

Not nu facem chestiune de persoană, nu apărăm pe Mitropolitul Ghenadie personal, dar ne întrebăm ce e cu drepturile noastre, cînd toate legile sunt calcate față cu Primatul țării, Regele Bisericii noastre!

Majestatea Sa a înțeles ce este în inima și în sufletul fie-cărui creștin și de aceea n'a voit să consfințească prin Mesaj nelegiuirea celor fără de Lege. Cu această ocaziune guvernul a primit o palmă strășnică, dar e gros de obraz, se face că nu simte: trebuie să facem noi să-l usture. (aplause)

Eu cred că Regele n'a voit să pună iscalitura Lui pe detronarea Mitropolitului, precum n'a voit să iscalască decretul care era necesar pentru ca ea să se poată făp-

tui. (Sala e în delir; toți strigă: Trăiască Regele!)

Aceasta însă nu este de ajuns; trebuie energia domniilor-voastre; trebuie ca tot norodul să ceară să se facă dreptate cu Capul Bisericii.

Dacă membrii parlamentului nu vor ține seamă de voința domniilor-voastre, sunteți în drept să le retrageți mandatul, căci ei nu sunt acolo de cît în numele domniilor-voastre.

Să trăiți, să trăiască constituția, să trăiască M. S. Regele, dar cu el și Mitropolitul Ghenadie (aplause prelungite).

D. colonel Obedeanu, într'o cuvîntare caldă, des intreruptă de aplauze, spune că va lupta în Senat în contra Sinodului și a Oculței. Poporul să nu desarmeze pînă dreptate nuse va face; noi nu cerem alta de cît ca Mitropolitul să fie judecat.

Oratorul termină cu cuvintele lui Eliade Radulescu:

...ear la primăvară,
Va ști Romnul
Cîm-e și stăpînul.

La orele 12 jum., intrunirea se termina și cetățenii pleacă la Camera pentru a-și înmîna petițiunile.

Atacul poliției

Lume imensă trece prin piața Sf. Anton strîgînd: trăiască Mitropolitul Primat Ghenadie.

Prefectul poliției fugea dinaintea lumii și unii au început să-l huiduiescă.

Ajunsă în fața halelor, mulțimea de cetățeni vede că ambele poduri, de la Bibescu Vodă și din fața Palatului Justiției sunt baricadate de jandarmi călari, jandarmi pedestri și sergenți. În dosul baricadelor stau bătauși organizați pe caprării.

La podul de la Bibescu Vodă bandele erau comandate de mizarabilul zbir Berlescu și Cantuniari, slujbași ai primăriei. Toți erau înarmați cu ciomege și vine de boi.

La podul de la Palatul Justiției bandele au fost comandate de Christescu, funcționar la ministerul de finace.

Cînd mulțimea a ajuns în fața forței publice și a bandelor, vroind să treacă spre a se duce la Camera pentru a înainta președintelui cite o petiție, imediat Paul Stătescu și maiorul Bolintineanu asmuț pe sergenți în contra mulțimei. Sergenții, deși în număr de peste o sută, au fost respinși cu huiduieli de mulțime. După acest atac au năvălit jandarmii călari cu săbiile scoase asupra mulțimei.

Banțele polițienești

Era o panică de nedescris. Mulțimea huiduia, multe persoane au început să țipe fiind lovite de săbiile jandarmilor. Și cînd teroarea era la culme, atunci deodată sergenții înarmați cu ciomege și conduși de canalia de zbir Szilágyi, ofițer de sergenți, năvălesc asupra mulțimei.

Ciomegele și pietrele zburau prin văzduh; o mulțime de cetățeni, au fost grav răniți, alții au fost înghitați și lîrșiți în ghionțuri în dosul cordonului de jandarmi pedestri, unde au fost dați pe seama zbirilor Berlescu, Melissianu și Cantuniari, cari apoi cu vine de boi au znopt în bătăi pe nenorociți.

Furiile mulțimei, în urma acestor atrocități, era așa de mare, în cît fiecare cu risicul vieții a rezistat șarjelor jandarmilor călari, pe cari i-au fugărit și i-au împrăștiat.

În momentul acesta bandele de bătauși scoală pietrele din pavaj și azvîrleau peste capetele prefectului poliției și ale jandarmilor pedestri, asupra mulțimei.

Lumea atunci a răspuns tot cu pietre; dar sergenții cu ciomege și cu tesace în mînă, jandarmii călari cu săbiile scoase s'au azvîrli asupra lumii și loveau pe unde puteau.

Dintre cei grav răniți și umpluți de sînge în această încăerare cităm pe Simeon Rovinaru și pe Leonida Nicolai.

Zbirul Szilágyi înghita pe cite un cetățean și cu un ciomag gros îl stîngea în bătăi. Ciomagul s'a rupt de bătăi în două; o parte a ciomagului, — ciomag de corn, — se află la redacțiunea noastră.

O nouă șarjă sîngeroasă

În Capitală s'a răspîndit cu înșeala fulgerului sălbăteciile dela hala cea mare și lume imensă s'a grăbit spre piață.

D. N. Filipescu, curios de a vedea cele petrecute, a venit la hală și după ce mai mulți cetățeni cu capete sparte și pînă de sînge i-s'au plîns de brutalitățile poliției, d-sa s'a dus la prefectul poliției. Și în momentul cînd d-sa vroia să protesteze în privrița acestor banditisme, un cetățean înghătat de ofițerul zbir Szilágyi era znopt în bătăi de sergenți.

— Iacă, d-le prefect, cum zbirii d-tale omoară oamenii,—a exclamat d. Filipescu.

— Știi că bat, dar am dat ordin să nu mai bată,—răspunde prefectul.

Ordinele mizerabilului șef de bande, Paul Stătescu, erau așa de bine executate, că jandarmii au făcut o nouă șarjă asupra mulțimei, iar sergenții cu bolovanii și cu ciomege au năvălit asupra grupurilor de cetățeni spărgînd capetele cetățenilor.

Numărul răniților,—cari au fost trimiși la spital și la redacțiunea noastră,—se poate cifra la vr'o 50.

D. Vasile Lascăr în mulțime

D. deputat Vasile Lascăr, auzind de ororile ce se petrec, a venit în piață.

A fost înconjurat de mîi de oameni, cari i-au cerut protecția în contra bandelor pentru a putea merge la Camera.

D-sa a fost surprins de cele petrecute, dar văzînd că nu va putea trece cordonalele bandelor, s'a întors cu birja spre podul dela palatul justiției. Lumea l'a urmat. Și în acest moment, mizerabilul zbir polițienești au năvălit pe la spatele asupra mulțimei, au înghătat pe mai mulți, printre cari puteam cita pe comercianții Pandele, Marinescu, Ionescu-Dulcă, etc.,—și i-au lîrit în bătăi predîndu-i bandelor lui Berlescu, Melissianu și Cantuniari.

Vărsările de sînge de la Palatul Justiției.

Lumea, urmînd pe d. Vasile Lascăr s'a dus spre Palatul Justiției. Aici însă mai nulte cordoane de sergenți, jandarmi călari, jandarmi pedestri cu bandonetele scoase și bande de bătauși cu ciomege și vine de boi au oprit mulțimea.

Toate ferestrele Palatului Justiției erau înțesate de magistrați. Procurorul Tătaranu de la Curte privea rîzînd asupra bandelor și părea a-le incuraja.

De odată bandele de bătauși asmuțate de Christescu, de la Ministerul de finace, au năvălit asupra mulțimei pacinice. Ciomegele fluerau prin văzduh și bolovaii zburau.

Într'un minut, zece de capete sparte, printre cei cu capete sparte pntem cita pe d-nii Castelani, reporter la Românul, Caruab, reporter la Pressa, Năneanu student la științe politice locotenent Teodorescu avocat, etc.

Și cînd mulțimea întărlită izbucnea în contra bandelor, chemînd ajutorul poliției care stătea impasibilă și strîgînd parchetul care privea rîzînd de la ferestrele Palatului Justiției, — trece veneticul Skupiewsky. Cordoanele i-se deschid, bătaușii îl salută, el rînjea spre mulțime, pîrînd a o sfida. Unul din mulțime, revoltat de obrăznicia veneticului, i-a dat o lovitură zdravănă în cap cu un baston.

Sergenții, bandele și Cantuniari au năvălit din nou asupra mulțimei. D-lui avocat Tepeșu i s'a spart capul; alți cetățeni de asemeni au fost umpluți de sînge.

Șiroanele de sînge

Pe podul de la Palatul Justiției șiroane de sînge. Deputații au fost oprîți pe loc să vadă sîngele. Astfel au fo-t oprîți d-nii Enacovici, Ghițescu, C. Popovici, Ion C. Grădișteanu și alții. Cu groază au văzut toți dovezile sîngeroase ale isprăviilor bandelor. Păent, că n'a venit și Delavrancea!

D. I. C. Grădișteanu s'a dat jos din trăsura și a conversat cu mai mulți cetățeni.

Escrocul judecător de instrucție Vasiliu, trecînd prin mulțime, a fost huiduit, tot astfel a fost huiduit și Mitropolitul Iosif al Moldovei.

Un nou atac al bandelor. Se repetă sălbătăciile, se înghăț cetățenii și sint conduși la secție în bătăi; printre dișii și d. C. Petrovici, proprietar, care fusese grav rănit.

Ultima șarjă

La semnalul dat de murdarul șef al bătaușilor, printre cari am remarcat pe pungași Melissiano, Cantuniari, Zaharia și alte specimene de același soi, bandele se repezeau cu ciomegele ridicate și loveau tot ce le eșea înainte.

În acest timp gendarmii călari conduși de maiorul Mustați și căpitanul Grunau șarjau mulțimea, călcînd cu caii și pe cetățenii cari erau pe trotuare.

Pe distanța unei Rahova între pod și strada Carol, groaza mulțimei adunată este indescribitabilă. Oamenii cu capetele sparte, călcăți în picioare de cai, strigau înspăimîntați de barbariile acestor zbiri.

Parte din cetățenii cari rămăseseră pe cheiul din partea Palatului Justiției, au fost goniiți de bătauși, în lovitură de ciomege, sub aripa protectoare a unei companii de gendarmi pedestri, și bieții oameni înspăimîntați au fost nevoiți să se refugieze în sălile Palatului de Justiție, unde au fost închiși pe dinafară de gendarmi.

În acest timp pe trotuarul din strada Carol, colț cu Rahova, un pluton de gendarmi călari călca în picioare pe cetățenii îngroziți de atita barbarie.

Șarjele jandarmilor împingeau în trotuare lumea, care neavînd unde să se retragă căuta să intre în prăvălii. Negustorii înspăimîntați, lasau oloanele și includeau prăvăliile; într'un minut magazinele din strada Rahova, Carol, Șelari și Zmîrdan au fost închise.

Pe măsură ce gendarmii înaintau, Melissiano, Cantuniari, Ionel Antonescu și Otnescu șefii bătaușilor, înaintau în capul trupelor lor murdare și ordonau atacul cu măciuca.

Cetățenii au fost ast-fel goniiți cu bite și ciomege și sub picioarele cailor, de la palatul justiției și pînă în rîspîntia din strada Carol.

La Camera

La poarta Dealului Mitropoliei, două corpuri de bătauși stau postate, unul la stînga intrării sub comanda inspectorului de poliție Ionel Antonescu, altul sub comanda inspectorului Vasiliu. Ceva mai sus d. Berlescu se ocupă de starea civilă a sergenților deghisați.

La intrarea Mitropoliei e postată în curte o companie de sergenți de oraș, gata a oprimi pe cei de afară, cari vor scăpa teferi din mîinele bătaușilor, să pătrundă în curtea Camerei deputaților.

Curtea Adunării e plină de bătauși, toți comisarii poliției comunale, toți fanaragii și matororii se plimbă cu mîinele la spate; sub pardisurile lor, — cea mai mare parte din ei sunt cu un sezon în urmă, — se desinează bita, emblema autorității colectiviste.

La un moment dat își face intrarea triumfală în curte un locotenent de jandarmi călari; bătaușii sunt veseli, ei simt că au la spatele lor armata, care se află la spatele Mitropoliei.

În Camera

La 12 și jum. își face aparițiunea în incinta Adunării d. Barbu Delavrancea, urmat la un scurt interval de Stoicescu-Șabechi și de d. Malaxa.

Ministrul lucrărilor publice pare preocupat și are de făcut ceva confidențe d-lui Delavrancea.

Incel-ince Camera începe să se populeze.

Tribunele

La ora 1 p. m. se lasă liberă intrarea cetățenilor polițienești în tribuna publică și cea oficială.

Intrarea e foarte tumultoasă, nația răstoarnă scaunele și vociferează; deputații rîmîn înmărmuriți de spontaneitatea acestui entuziasm... scandalos.

Sedința

La orele 1 și 30 sedința se deschide sub președinția d-lui P. S. Aurelian. Sunt prezenți 114 deputați.

D. N. Fleva e înconjurat de disidenți cari îl interpelează asupra celor ce se petrec afară.

D. Scorțescu cere cuvîntul.

Președintele răspunde că nu se poate acorda cuvîntul nimănui înainte de a se fi constituit biroul Camerei. D-sa suspendă sedința pentru 15 minute pentru a se constătui deputații între dișii asupra candidaturilor de susținut.

Pe banca ministerială guvernul e reprezentat prin avocatul casei Hallier; cele 15 minute se scurg repede și începe votarea. Se procede la despoierea scrutinului.

SENATUL

Sedința de la 16 Noembrie

Prezidează d. G. Mirzescu.

D. C. Bastaki, secretar, începe apelul nominal, chemînd:

I. P. S. Sa Mitropolit Primat...

D. Gilcă spune că s'a observat de mai mulți domni senatori că pe apelul 'Senatului figurează numele unei persoane fără drept...

Voci: Lasă, lasă...

D. Dim. Sturdza vine în fața d-lui Gilcă și-l spune să tacă... și d. Gilcă se așează pe bancă.

Se procede la alegerea președintelui.

Resultatul votului:

Votați 92

Principele Dim. Ghica 90

Buletine albe 2

Principele Dim. Ghica se urcă la tribuna și mulțimește Senatul pentru noua dovadă de încredere ce-i se dă.

— Mă voiți sili ca să merit în tot-d'a-una această încredere. Să trăiți. (Aplause).

La orele 3 se procede la alegerea a patru vice-președinți.

ULTIMA ORĂ

D-nu P. S. Aurelian a fost ales președinte al Camerei cu 129 voturi.

BIBLIOGRAFII

A apărut:
Justiția Militară cum este și cum trebuie să fie. de Locot. Al. Teodorescu, avocat.
De viznare la toate librăriile și la autor, str. Ecoului 74, București.
Prețul un leu.

Doctor Radovic
de la Facultatea de medicină din Paris
d

MICI ANUNȚURI

Pînă la 10 publicații 30 bani luna pentru fiecare dată, și de la 10 în sus 20 bani luna.

Spectacole

Teatrul Național. Duminică 17 Noembrie se va reprezenta Doctorele Satana, dramă în 6 acte.

Opera română

Teatrul Hugo. Sîmbătă 16 Noembrie mare reprezentație High-Life cu debutul noului M-lie Naya grand etoile de Paris repertoriu schimbat primul debut M-lie Nora Gilis excentrică franțuză. Direcțiunea tratează de asemenea cu frumoasa Otero pentru olini reprezentanți. În curînd va sosi Juliana.

Teatrul G. Sidoli. Sîmbătă 16 Noembrie mare reprezentație High-Life.

Teatrul Cezar Sidoli. În curînd va sosi în capitală.

Teatrul Dacia

Sala Bragadiru. În seara seară concert de orchestra sub conducerea d-lui Peters. Vineri concert High-Life.

Cafe Naționala. Orchestra Rubingstein și-a început concertele.

Teatrul Mecanic (lîngă tipografia statului) în seara seară de la ora 8-11.

Inchirieri și arendări

De inchiriat, casele din strada Polona No. 130. Doritorii se vor adresa: Str. Batiștof, 16.

De arendat Moșia Vîrtopalea de jos din județul Teleor Dam. A se adresa la d-nul G. Robescu, Galați.

De arendat cu începere de la 1 octombrie casa în Jancu din județul Brăila, în întindere de zece mii pogoane toate

arabile, avînd două mii pogoane grîd arate cu sîmînța cea mai bună. A se adresa la d. M. Raștivan, avocat, strada Vîntoiei 28, București.

De arendat cu începere de la sînți Gheorghe 1899 moșia "Indeșcu" din județul Brăila, în întindere de zece mii patru sute pogoane. A se adresa la d. M. Raștivan, avocat strada Frumoasă 28, București.

Camere mobilate

"Casa Frații Olbrich" strada sf. Ioniei

Hotelul Pietel Ribescu-Vodă, lângă Cameră și Tri-Munale.

Cereri și oferte de servicii

Vinzări și cumpărări

De vinzare lemne din pădurea Pașcani, Stînjionul, după calitate, 55 și 60 franci. A se adresa: Str. Batiștof 15

O cară nouă (Cupaș) este de vinzare cu preț de 2000 lei. A se adresa la adm. "EPOCA".

De vinzare un loc viran, situat pe calea Rahovei No. 24, cu 5 lei kilometrul din la domiciliu. Ofertă covârșitoare se va face prin cartă poștală la farmacia I. Munteanu, strada Frumoasă No. 24 Local.

De vinzare spre mare pădurea de pe moșia Orăștii-Pițigala Jud. Ilfov. Amatori să se prezinte str. Scanteie 46.

Patru cai de lux, de vinzare: Strada Minerului 14.

Informațiuni utile

Un pianist reținut oferă serviciile sale la soarele dansante și baluri pentru un honorar modest. S. Iaroslav, Calea Moșilor No. 90.

Un prospect (De prima calitate) se găsește la Mărtia elvețiană a farmacistului I. Munteanu și Dr. E. Popu, cu 5 lei kilometrul din la domiciliu. Ofertă covârșitoare se va face prin cartă poștală la farmacia I. Munteanu, strada Frumoasă No. 24.

O doamnă onorabilă dă locuință de piano. A se adresa la administrația "EPOCA".

Străzi de mare se găsește de vinzare la D-nul Delpeuch, Hirsoria Ioni, No. 3, București, și se face cunoscut amatorilor să primească zilnic Străzile de Ostuda și Arachon, Asomona și micii (Stade de Bourgogne); de peste să vină cu prețuri foarte etine, imposibil de oricînd concurență.

Prețuri curente: Duzina Străzilor de Ostuda calitatea I fr. 2.75. Arachon de mare calitatea I fr. 2.50. Arachon de mare calitatea II 1.75. Arachon de mare calitatea III 1.50. Micii durina 1.25. Morun, Bakala Torre Neuve 1.50.

Se caută 60 vaci de lapte, rasa moldovenească sau bivitorii, s'a mutat în strada Dionisie No. 40 direcțiunea lăptăriei Arcuda.

Renunțăm căsătorirea Marii Alcega, române, care ghidește perfect în cărți, trecutului prezent și viitorului, s'a mutat în strada Dionisie 44. Ghidește și la doamnelor amatorilor cărărilor înșințarea prin o carte poștală.

Firme recomandabile

Adrese

Mihail A. Raștivanu

Advocat

28 Strada Frumoasă

D. A. G. Florescu, avocat, s'a mutat în Calea Dorobanților No. 40.

Advocați

D. A. G. Florescu, avocat, s'a mutat în Calea Dorobanților No. 40.

Doctori

D-rul Albeacu, Calea Vădăreții 122. Boute în care și de copii.

Schimbări de adrese

CASA DE SCHIMB HESKIA & SAMUEL BUCUREȘTI

No. 5 Strada Lipsșani 5, 5

Cumpără și vinde orice publică și face orice schimb de monedzi.

Cursul pe ziua de 15 Noembrie, 1896

Table with columns: Cump., Vind. Items include: Rentă Amortisabilă, Obligat. de Stat (Cov. R.), Municipale din 1893, Seriașii Funciar Rurali, etc.

Imprimăria cu mașinile dublu-cilindrice, din fabrica Albert & Co., Frankenthal și cu caracterul din fonderia de litere Flinsch din Frankfurt A.M.

"EPOCA" ziar cotidian

CUPON

16 Noembrie 1896

Oricînd va fi în posesia acestui coupon din "EPOCA" și îl va prezenta în librărie arătate mai jos, are dreptul să primească un premiu cu prețului reduse din listele respective.

Premiile "EPOCEI"

La Librăria CAROL MÜLLER

Calea Victoriei No. 52.

În loc de Numar

Table listing prizes and their values: Helade-Rădăteanu I., Richter Eugen, Filipescu N., Negulescu Petru, etc.

La Librăria C. SFETEA

(sf. Gheorghe)

Vatra, anul I, anul II, Caragiale, Note și Schițe, etc.

La Librăria I. ALCALAY

(Calea Victoriei, hotel Boulevard)

Speranța Th., Mama Soacă, teatrul, Dr. Major (Englez), etc.

Administrația ziarului nostru primind zilnic numeroase cereri de premii pe cari le oferim cititorilor Epocai, anunțăm acestora că cererile lor trebuie adresate direct librăriilor arătate în josul cuponului însoțite de prețul redus cu care se oferă acele premii.

SE CAUTĂ

a se cumpăra o casă de fier Chadwood sau Rator.

Posezorii a se adresa la biroul tipografiei Epoca.

FOIȚA ZIARULUI "EPOCA"

LOUIS JACCOLIOT

MANCATORII DE FOC

PARTEA ȘEASEA

— Soarele abia a răsărit, Dick, Feodorovna nu și-a început încă salvele; cei doi indigeni au vroit poate să treacă mai întâi prin satul lor; de sigur că Wilgo mai avea ordine de dat pentru serbarea de azi, care după cum știți este una din cele mai mari solemnități religioase ale lor.

In același timp se auzi bubuitul unui tun. Bastimentul își începea salvele lui. De o dată aclamațiuni vesele se auziră pe țărm, oamenii exploatațiunii și marinarii Nagarnooki, anesecău uralele lor cu sunetul tunurilor.

Atunci toți lucrătorii minei, cu Collins în cap, înaintară spre reședința purtînd în mîinile coloanei un fel de brancard garnisit cu verdeață, pe care era depus un obiect voluminos și acoperit cu o pînză.

Cel doi amici eșiră să-și primească la întorcerea casei, iar braval Collins după un discurs de ocaziune, descoperi cu un gest majestuos obiectul adus de lucrătorii săi.

O exclamațiune de surpriză eși din toate piepturile de o dată: era statuia Canadienului, în mărime naturală și în costumul lui de băcător de tufișuri și cu carabina în mînă, turnată în aur curat din Locul Lebedelor. Era în greutate de 70 de kilograme și evaluată de monelăria din Melbourne la 46.822 dolari 16 cent. ceea ce face 234.111 lei 80 bani și fusese plătită integral de lucrătorii din beneficiile lor.

Contribuțiunea lui Olivier a fost chiar refuzată cu energie; acești oameni de inimă țiușeră să pună pe piedestal această inscripțiune a recunoștinței lor:

Lui Dick Leffancheur, lucrătorii minei Lebedelor.

Cu numele lor al tuturor gravat de deșubt.

Intr'una din călătoriile pe care o făcuseră la Melbourne, Olivier și Dick comandaseră busterile lor în teracotă, și bustul acesta servise la fabricarea statuel. Surpriza vechiului băcător de tufișuri fu tot atât de mare ca și emoțiunea lui, cînd se văzu în picioare, în ținută de campanie, cu corabina în mînă dreaptă, după cum era el de obicei cînd străbătea cîmpurile Far-Westului american. Artistul împinsese asemănarea și esacitateea tuturor detaliilor într'un mod uimitor.

Era reprezentat într-o atitudine plină de viață și de acțiune; cu capul puțin înclinat, urechia atentă, ochiul scrutător, ca și cum căuta să pătrundă în vegele sunete ale deșertului înșințarea vre-unul pericil. În fața acestel evocațiuni însușite a tineretel sale, Canadienul începu să plîngă ca un copil; o lume întreagă de suvenir

ți reveni în mîinte; el zări ca printr'un vis trecător, anii săi trecuți, cu tributul lor de bucurie și de muncă grea; ceasurile ferice și orele de nenorocire și incapabil de a pronunța un singur cuvînt, el îmbrășișă pe rînd pe toți autorii acestel manifestațiuni de simpatie.

Dar unde era oare Wilgo, tovarășul său din tufișurile Australiei? Nu trebuia ca el să fie de față în cel d'ntîi loc?

Această lipsă începu să neliniștească în mod serios pe Canadien; el cunoștea cu prisosință esacituedinea șefului Nagarnook, pentru a nu fi îngrijat de această întîzire neesplicabilă. Trebuia să fie o cauză mare pentru ca să-și reție în acest moment departe de acela cu care în timp de 15 ani a împărțit binele și munca sa.

Trimese pe unul din servitorii în marele sat al tribului, cu ordinul de a-i aduce imediat știre despre șeful lor.

Mese mari fuseseră instalate în fața reședinței exploatorilor, încercate cu minecăr și băuturi diferite. Nu mai este serbare la indigeni, dacă nu se poate bea și mîncea tot timpul după poftă; astfel că fără ca ceasul de mîncare să fie hotărî, mesele trebuiau să stea întinse și vecinilor aprovizionate la dispozițiunea asistenților.

Pentru European și Americani ca și pentru șefii Nagarnooki, un banchet oficial trebuia să aibă loc la orele 6 seara, în timpul căruia trebuia să se tragă focuri de artificii.

În momentul în care Olivier și Dick urmați de tot personalul minei voia să intre în salonul pregătit pentru circumstanță, un servitor vine să anunțe că un strein alb, urmat de un servitor negru, cere ca să fie prezentat stăpînului exploatațiunei.

Sosirea unui străin, și mai cu seamă a unui alb, la o distanță atât de mare de zona locuită, este în tot-d-a-una un eveni-

ment important, căci ori noul venit este un mare pungaș care deghizal în costumul de pionier, cultivator, vînatul sau căutător de aur nu visează de cît furtul, sau este vreun om onorabil care călătorește de plăcere.

Termen mediu nu există. Olivier porunci imediat ca să introducă pe noul sosit.

Era după cum cred că toți au ghicit, cunoscutul nostru, Căpitanul Roșu.

Își facu intrarea cu o eleganță și distincțiune care făcu ca toate sufragiile să fie pentru el.

— Ertai-mă, gentilomi, zise el, de a fi îndrăznit să mă prezint înaintea-vă, fără ca să fiu introdus de alt-cineva. Mă numesc Ionhatan Spiers din New-York.

Sunt inginer și călătoreș în Australia pentru a face un studiu al terenurilor și al minelor. Îmi pare foarte rău, căci pe cît văd stric liniștea unei reuniuni de familie săd a unei serbări.

Citînd de puțin, gentilomi, răspunse Olivier, și ești bine venit între noi. Nu vă înșelați de loc, este o adevărată serbare de familie la care vă rugam să luați parte, căci serbăm aniversarea celui mai bun și mare dîntre oameni, pe care noi toți îl primim ca pe tatăl nostru... Dick Lefuecher, proprietarul Locului Lebedelor, adăogă Olivier prezentîndu-l.

— Împreună cu d-ta scumpe Olivier, răspunse Canadienul, dîndu-i revanșa... D. Conte d'Entraignes de Lauraguais, asociatul și cel mai bun prieten al meu.

La fie-care presintare Ionhatan Spiers se nclina după obicei și stringea mîna novel cunoștințe.

(Va urma)

PILULELE ELVEȚIENE ALE FARMACISTULUI RICHARD BRANDT. INGERCATE DE Prof. dr. R. Vichow, Berlin. Medicament de casă pentru de derangerea organelor Abdominal.

!!! BAGAȚI DE SAMĂ !!! Renumitele CEASORNICE de 14 car. de aur imitat, cari pînă acum au fost vindute direct numai la ceasornicarii și vindute de comercianți cu franci 25 și 30 pentru ca ele să fie accesibile și de public, vechia renumită firmă reală și solidă, de mai jos, s'a decis a expedia pînă la sfîrșitul lunii viitoare, aceste ceasornic împreună cu 19 obiecte prețioase cu un preț chipilîr de 16 franci.

SOBE AMERICANE PERFECTIONATE LÖNHOLD'S SOBE foarte elegant decorate smălfate și aurite SPECIALE pentru Antreuri, Sofragerii, Restaurante și Casinuri.

TIPGRAFIA "EPOCA" execută tot felul de lucrări atingătoare de această artă. MAGAZINUL "HELIOS" Sobe americane veritabile SIRIUS cu patent regulator nou model 1896.

16 franci franco porto și ambalagiu însă numai pînă la sfîrșitul lunii viitoare. Or și ce lucru care nu va convinge se schimbă cu plăcere, adică nimeni n'are risic. De primit contra Banul înainte sau contra unui complot de lei 5. Restul prin ramburs de la: RABINOVICZ.

Cea mai bună calitate existentă de COCS DE UZINA DE GAZ. LEI 45. Dacă vă adresați printr-o cartă poștală sau personal casei A. GOLDSTEIN 9, Strada Decabal, 9.

APA MINERALA "MIRCEA" IAȘI-COPOU. Autorizată de Ministerul de Interne, serviciul sanitar su perior cu Oficiu No. 1208 din 24 Ianuarie 1895.